

Lieta T-369/03

Arizona Chemical BV u.c.
pret
Eiropas Kopienu Komisiju

Direktīva 67/548/EEK — Atteikums deklasificēt kolofoniju kā bīstamu vielu —
Prasība atcelt tiesību aktu — Neapstrīdams akts — Prasība par zaudējumu
atlīdzību — Noilgums — Iebilde par prettiesiskumu — Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 14. decembra rīkojums . . . II - 5845

Rīkojuma kopsavilkums

- 1. Prasība atcelt tiesību aktu — Akti, par kuriem var celt prasību — Jēdziens — Akts ar juridiski saistošu iedarbību — Direktīvas attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūra — Komisijas vēstule, ar ko noraida atsevišķu kādas vielas ražotāju pieteikumu to deklasificēt — Izslēgšana (EKL 230. pants; Padomes Direktīvas 67/548 29. pants)*

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Direktīva par bistamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu — Direktīva, kas attiecīgajiem uzņēmējiem nepiešķir procesuālās garantijas — Šo uzņēmēju celta prasība, apstrīdot aktu, kas pieņemts direktīvas grozīšanas procesā — Nepieņemamība*
(EKL 230. panta ceturtdā daļa; Padomes Direktīvas 67/548 14. pants un VI pielikuma 1.7.2. punkta trešā daļa, 4.1.3., 4.1.4. un 4.1.5. punkts)
3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Vispārpiemērojams akts — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Pienākums, kas uzņēmējiem, kuri ir piedalījušies pieņemšanas procesā, nepiešķir pārsūdzības tiesības*
(EKL 230. panta ceturtdā daļa)
4. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilguma termiņš — Atskaites datums — Atbildība par vispārpiemērojamu aktu — Datums, kad parādījās ar aktu radītie zaudējumi*
(Tiesas Statūtu 46. pants)
5. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilguma termiņš — Atskaites datums — Nepārtraukts zaudējums — Vērā ņemamais datums*
(Tiesas Statūtu 46. pants)
6. *Tiesvedība — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Strīda priekšmeta noteikšana — Kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem — Prasības pieteikums par Kopienas iestādes nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu — Minēto prasību neievērošana — Absolūts šķērslis tiesas procesam*
(Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

1. Tādas vielas kā Direktīvas 67/548 par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bistamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu I pielikumā ietvertās sensibilizējošās vielas ražotāju celtā prasība atcelt aktu, ar kuru Komisija tiem atsaka regulatīvajā komitejā iesniegt priekšlikumu grozīt — nolūkā deklasificēt minēto vielu — minēto direktīvu procesā, kurā divdes-

mit devīto reizi direktīvu pielāgo tehnikas attīstībai, nav pieņemama.

Lai vēstuli atzītu par lēmumu EKL 230. panta izpratnē, nepietiek, ka Kopienas iestāde bija to nosūtījusi tās adresātam, atbildot uz tā iesniegto lūgumu, jo prasības atcelt tiesību aktu priekšmets

EKL 230. panta izpratnē var būt tikai tiesību akti, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras ietekmē prasītāja intereses, attiecīgi grozot tā tiesisko stāvokli.

raksturu, ne arī ar šo atbildi vien būtu pietiekami, lai adresātam piešķirtu tiesības celt prasību.

Šajā sakarā apstrīdētais akts iekļaujas attiecīgo vielu raksturīgo īpašību pārbaudes sākotnējā procedūrā, kas, ne tuvu neattiecoties uz attiecīgo uzņēmēju individuālajām interesēm vai individuālu lēmumu pieņemšanu attiecībā uz tiem, ir tikai stadija pirms vispārpieņemama akta, proti, direktīvas grozījumu priekšlikuma, sagatavošanas, kā paredzēts Direktīvas 67/548 29. pantā. Turklāt tas būtu pretēji iepriekš noteiktajiem principiem dot privātpersonām iespēju procedūru, kas virzīta uz vispārpieņemamu pasākumu pieņemšanu, grozot Direktīvu 67/548, pārvērst procedūrā, kas var skart individuāli, nosūtot Komisijai rakstveida lūgumu, uz kuru tai ir jāatbild saskaņā ar EKL 21. panta trešajā daļā nostiprināto vispārējo labas uzvedības noteikumu. Pat tad, ja šī būtu galīgā atbilde, tā nevarētu ne grozīt procedūras, kas virzīta uz vielas klasifikāciju vai deklasifikāciju, juridisko

Turklāt Kopienų iestādes atteikums atsaukt vai grozīt tiesību aktu pats par sevi var tikt uzskatīts par tiesību aktu, kura likumība var tikt pārbaudīta saskaņā ar EKL 230. pantu, tikai tad, ja arī pats tiesību akts, kuru Kopienų iestāde atsakās atsaukt vai grozīt, var tikt apstrīdēts saskaņā ar šo tiesību normu. Minētās direktīvas grozījumu priekšlikums, uz kuru attiecas prasītāju lūgums, nav apstrīdams akts EKL 230. panta izpratnē, jo tas ir tikai starpposma un sagatavojošs akts, jo tādu lēmumu gadījumā, kuru pieņemšanā ir vairākas stadijas, var pārsūdzēt tikai tos pasākumus, kas skaidri paredz iestādes nostāju šīs procedūras beigās, nevis starpposma pasākumus, kuru nolūks ir sagatavot galīgo lēmumu.

(sal. ar 56., 60., 63., 64. un 66. punktu)

2. Tas, ka persona tādā vai citādā veidā iestājas Kopienų tiesību akta pieņemšanas procesā, nevar šo personu izcelt individuāli attiecībā uz konkrēto tiesību

aktu, kas tādējādi nozīmē, ka šis tiesību akts attiecībā uz šo personu rada saistošas tiesiskās sekas tikai tad, ja piemērojams Kopienas tiesiskais regulējums tai piešķir noteiktas procesuālās garantijas. Tādējādi, it īpaši runājot par vispārpiemērojamiem aktiem, attiecībā uz kuriem princīpā ne izstrādāšanas process, ne arī paši šie akti pēc savas būtības neparedz, pamatojoties uz vispārīgiem Kopienas tiesību principiem, tādiem kā tiesībām tikt uzklusītam, skarto personu piedalīšanos, ja vien piedalīšanās šajā procesā nav tieši paredzēta, neparedzot tieši garantētas procesuālās tiesības, atļaut visām privātpersonām, kuras ir piedalījušās tiesību akta izstrādes procesā, pēc tam celt prasību pret šo tiesību aktu, būtu pretēji EKL 230. panta tekstam un garam.

arī šis pašas direktīvas minētā pielikuma 4.1.3., 4.1.4. un 4.1.5. punkts un 14. pants, kas attiecas uz šo uzņēmēju pienākumu sniegt informāciju, neparedz tiem nekādas procesuālās garantijas Kopienas līmenī. Līdz ar to minētie noteikumi nav tādi, kas ļautu atzīt par pieņemamu šo uzņēmēju celto prasību, ar kuru tiek apstrīdēts Komisijas atteikums minētajā pielāgošanas procedūrā iesniegt grozījumu priekšlikumu regulatīvajai komitejai.

(sal. ar 72.–74., 76.–78. un 80. punktu)

Šajā sakarā Direktīva 67/548 par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu nesatur ne noteikumu, kas ieinteresētajiem uzņēmējiem, tādiem, kuri ražo un pārdod kolofoniju un tā atvasinājumus, piešķir tiesības uzsākt minētās direktīvas pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūru, ne arī noteikumu, kas uzliek pienākumu Komisijai, pirms tā ierosina pielāgošanas priekšlikumu, ievērot procedūru, kurā šiem uzņēmējiem ir procesuālās garantijas. It īpaši šīs direktīvas VI pielikuma 1.7.2. punkta trešā daļa, kurā ir noteikts, ka attiecīgie uzņēmēji, kuru rīcībā ir jauni dati, kompetentajām dalībvalsts iestādēm var iesniegt priekšlikumu, kā

3. Procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemti vispārpiemērojami akti, iestādēm uzliktais pienākums ievērot pienācīgu rūpību pēc būtības ir objektīva procesuālā garantija, kas izriet no absolūta un beznosacījumu Kopienas iestādes pienākuma attiecībā uz vispārpiemērojama tiesību akta izstrādi un nevis no individuālu tiesību izmantošanas. No tā izriet, ka šāds pienākums, kura piemērošanas joma atšķiras no tās, kas tiek piemērota administratīvajā procesā, kurā tiek pie-

ņemti individuāli lēmumi, uzņēmējiem, kas piedalās pielāgošanas procedūrā, tiešā veidā nepiešķir tiesības un nedod iespēju griezties Kopienu tiesā.

atskaite sākas tikai no brīža, kad šī tiesību akta rezultātā rodas zaudējumi, tādējādi no brīža, kad attiecīgās personas ir cietušas noteiktus zaudējumus.

(sal. ar 106. un 107. punktu)

(sal. ar 86.–88. punktu)

4. Piecu gadu noilgumu, ko paredz Tiesas Statūtu 46. pants attiecībā uz prasībām pret Kopienu ārpusligumiskās atbildības jomā, sāk skaitīt tikai no brīža, kad ir izpildīti visi nosacījumi, no kuriem ir atkarīgs zaudējumu atlīdzības pienākums. Šie nosacījumi ir šādi: Kopienas iestāžu prettiesiska rīcība, apgalvotā zaudējuma esamība un cēloņsakarības pastāvēšana starp šo rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem. Nosacījums par to, ka zaudējumam jābūt noteiktam, ir izpildīts, ja zaudējums ir pietiekami precīzi paredzams, pat ja vēl nav iespējams precīzi to aprēķināt.

5. Nepārtrauktu zaudējumu gadījumā Tiesas Statūtu 46. pantā paredzētais piecu gadu noilgums, atkarībā no datuma, kurā veikta darbība, kas to pārtrauc, attiecas uz periodu, kas ir senāks par pieciem gadiem pirms šī datuma, neskarot iespējamās tiesības, kas radušās vēlākā periodā. Šajā sakarā minētajā 46. pantā paredzēts, ka darbība, kas pārtrauc noilgumu, ir vai nu prasības pieteikuma iesniegšana Tiesā, vai nu iepriekšējs lūgums, ko cietuši puse var iesniegt attiecīgajai iestādei.

(sal. ar 116. punktu)

Gadījumos, kad Kopienas atbildība tiek prasīta par vispārpiemērojama tiesību akta pieņemšanu, noilguma termiņa

6. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu par prasības pieteikuma saturu, kura neievērošana var būt absolūts šķērslis tiesas procesam, ikvienā prasības pieteikumā jābūt norādei par strīda priekšmetu un ir jābūt iekļautam kopsavilkumam par izvirzītajiem pama-

tiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Pirmās instances tiesa varētu lemt par prasību, ja iespējams, bez papildu informācijas iesniegšanas. Attiecībā konkrētāk uz prasību atlidzināt zaudējumus, kurus, iespējams, radījusi Kopienas iestāde, — šādā prasības pieteikumā ir jābūt iekļautiem pierādījumiem, kuri ļautu identificēt rīcību, kurā prasītājs vaino iestādi,

iemesliem, kuru dēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp rīcību un, iespējams, ciestajiem zaudējumiem, kā arī šī zaudējumu raksturam un apmēram.

(sal. ar 119. un 120. punktu)